

[Hagen Hagensen]

talje frem, hvor ministeren gav mig et svar. Det drejede sig om kopier af salgsoptillinger. Vi kan nærmere drøfte det i udvalget, men jeg har noget vanskeligt ved at forstå, at de kopier, som rekvirenten af en auktion skal fremstille, skulle være omtalt i loven om retsafgifter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Lokalnævnenes behandling af klagesager m.v.)

(Lovforslag nr. L 133. Fremsat 27/1 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Lokalnævnet skal »fremme et godt samarbejde mellem kommunalbestyrelserne, byrådet og politiet. Det skal lokalnævnene gøre i kraft af deres sammensætning, og de består som bekendt af repræsentanter for kommunalbestyrelserne og politiet.«

Sådan sagde hr. Ole Espersen i 1976. Han sagde også:

»Men den anden opgave: dette at tage stilling til undersøgelser mod politifolk, er jo i virkeligheden ganske modsat den første. Det er en opgave, der kan betyde, at nogle medlemmer af disse lokalnævn får en funktion, som meget vel i visse situationer kan sætte dem i modsætningsforhold til andre medlemmer af lokalnævnene.«

Jeg vil godt gøre disse vor tidligere ordførers, vor nuværende justitsministers, ord til mine.

Lovforslag nr. L 133, som vi behandler i dag, indfrier på sin vis et gammelt løfte, som justitsminister Nathalie Lind gav ved samme forespørgselsdebat i 1976 om politiet. Hun lovede i forbindelse med den kritik, der havde været af lokalnævnenes arbejde, at hun ville skaffe et materiale til veje, så der kunne tages stilling til en ændring af reglerne. Undervejs i den debat kom flere ordførere ind på, at tiden måtte være kommet til at indføre ændrede procedurer for behandling af klager over politiets adfærd. For lokalnævnene har nemlig disse to delvis modstridende opgaver og funktioner, kontakt og klager. Heri ligger der en mulig konflikt.

To hensyn taler klart for netop den ændring, vi i dag har til behandling. Det ene er, at befolkningen bør have tiltro til, at klagesager behandles korrekt, at der hverken er lusk i krogene eller indforståethed mellem parterne. Men politiet har også krav på rene linjer. Det kan ikke være tjent med, at beskyldninger for at sidde og mele egen kage flyver gennem luften. Vi i socialdemokratiet ser ingen grund til at antage, at lokalnævnene er blevet misbrugt af politiet, men der er rejst kritik og diskussion; derfor dette lovforslag.

Vi hæfter os ved de tre ændringer, der er tale om: politiet skal ikke længere i lokalnævnene have stemmeret ved undersøgelse af klager, nævnet kan afvise klager, ikke alene hvis de er grundløse, men også hvis de anses for utilstrækkeligt oplyst, og endelig skal der altid foretages en undersøgelse, når en fjernelse af personer fra fast ejendom er begæret af en kommune.

Vi hæfter os også ved i bemærkningerne, at justitsministeriet lover at lave nogle administrative forskrifter, sådan at klagerne får tilbud om personligt fremmøde.

Et bærende princip i dansk retspleje er, at man ikke stemmer, når éns egne sager behandles. Det princip bør vi stadig følge.

Oprettelsen af lokalnævnene i 1973 var et skridt på vejen til en større tillid mellem befolkning og ordensmagt. Dette forslag er det næste skridt.

I mit område, i Frederiksborg amt, er man i kommunal regie enige på mange måder i dette forslag og finder, at det er en god løsning. I de politikredse har man ikke haft de